

93. Krassanská.

Zraje v lednu, vydrží do dubna.

Francouzská hruška, dosti veliká, jednotlivě až velmi veliká (bývá až 800 g těžká), hodně podobná Děkance zimní. Některé plody bývají ke stopce více zúžené, jiné více zploštělé, u stopky široce zakončené. Kulatost nebývá souměrná, bývají stlačené i ploše zhranatělé, na některém plodu táhne se po délce mělká rýha.

Kalich jest velký, pootevřený, vězí v užší, hluboké, zhrbolené jamce na širokém temeni plodu, nebo jest jinak, často i nepravidelně umístěn.

Stopka bývá silná a dlouhá, vtačená do špičky, umístění řídí se podle tvaru plodu.

Slupka jest silná, poněkud hladší, pokrytá hustými, jemnými rzivými tečkami a skvrnami; najdou se i plody z větší části rzi potažené. Zralé plody jsou barvy zlatožluté s červenohnědými rzivými skvrnami.

Dužnina jest bělavá, pod slupkou žlutavá, jemná, velmi příjemně kořeněná.

Jádrínce, obklopený zrninou, jest dutoosý, komory jsou úzké, k ose přilehlé, v nich vyvinutá dlouhá jádra.

Češe se co nejpozději, když listí padá, asi koncem října, k jídlu dospívá v lednu, zraje postupně do března, vydrží i do dubna. Předčasně otrhaná vadne, někdy také vůbec nezměkne.

Pěstování její jest omezeno jen na výhodná místa. Na kdouli daří se jedině v nejlepších, zavlažovaných půdách; hodí se na ní šlechtěná jen pro nejmenší tvary, pro větší tvary šlechtí se výhradně na pláň. Plodnost počíná velmi brzy, jest stálá a hojná a ovoce nutno mnohdy protrhávati, aby se zbylé lépe vyvinulo. Řez používá se střídavý, aby plodonosné dřevo se zmlazovalo. Roste dosti bujně, zdravě.

Půdy vyžaduje jen nejlepší, teplé, hodí se také proto jen na jižní, chráněné strany stěn.

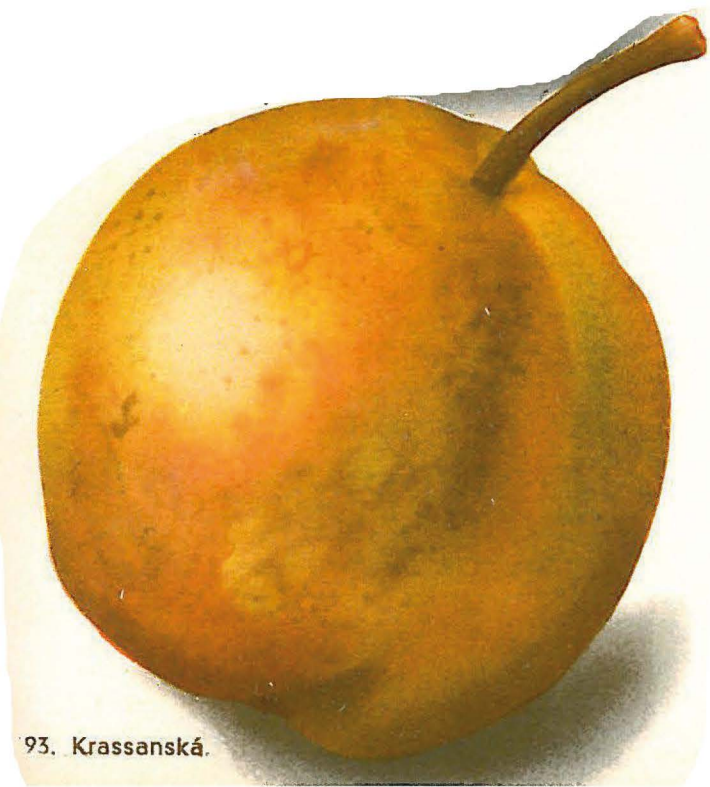
Upotřebení: Dopravu snáší bezvadně, jest velmi hledanou a dobře placenou stolní hruškou

Kvete prostředně záhy.

Jest dobrým opylovačem.

Špatné vlastnosti: Ze studených, mokrých půd jsou plody bezcenné a trpí strupovitostí.

Synonyma: Edel Crassane, Passe Crassane.

93. Krassanská.